

तं देशमारोपितपुष्पचापे रतिद्वितीये मदने प्रपन्ने ।
 काष्ठागतस्नेहरसानुविद्धं द्वन्द्वानि भावं क्रियया विवव्रुः ॥ ३५ ॥
 मधु द्विरेफः कुसुमैकपात्रे पयौ प्रियां स्वामनुवर्तमानः ।
 शृङ्गेण संस्पर्शनिमीलिताक्षीं मृगीमकण्डूयत कृत्स्नसारः ॥ ३६ ॥
 ददौ रसात्पङ्कजरेणुगन्धिं गजाय गण्डूषजलं करेणुः ।
 अर्धोपभुक्तेन विशेन जायां सम्भावयामास रथाङ्गनामा ॥ ३७ ॥
 गीतान्तरेषु श्रमवारिलेशैः किञ्चित्समुच्छासितपत्रलेखम् ।
 पुष्पासवाधूर्णितनेत्रशोभि प्रियामुखं किम्पुरुषश्चुचुम्ब ॥ ३८ ॥
 पर्याप्तपुष्पस्तवकस्तनाभ्यः स्फुरत्प्रवालोऽमनोहराभ्यः ।
 लतावधूभ्यस्तरवो ऽप्यवापुर्विनम्रशाखाभुजबन्धनानि ॥ ३९ ॥

35. Cum KĀMAS una cum RATI, florum arcu intenso in hanc regionem pervenisset, omnia paria actione sua animi statum manifestabant, vehementissimi amoris sapore perfusum.

36. Apis, amicam suam sectans, ex eodem floris calice mel sugebat; capreolus cornu suo capream fricabat, quae inter hunc contactum oculos clausit.

37. Elephanti femina prae amore elephanto dedit aquam e proboscide sua, lotorum pulvere odoratam; *Chakravākas* feminae blandiebatur, semesum loti caulem ei tradens.

38. *Kinnaras* inter cantum osculabatur amatae os, cuius pigmentum sudoris guttis aliquantulum disiunctum erat, et cuius oculi vino e floribus parato circumagebantur.

39. A plantis serpentibus, velut a mulieribus, quarum pleni florum fasciculi mammis similes erant, et quae splendentibus surculis, quasi labris, animos abripiebant, arbores etiam pendulis palmitibus, quasi brachiis, amplexus adipiscebantur.